

управенъ. Той трѣбва да върви напредъ смѣло, па ако ще свѣтъ-тъ съ всички-тъ си войски и да противостои на напредъкъ-тъ му, и съ пълно убѣжденіе че Самъ Богъ ще се бори съ противници-тъ му.

Така върли-тъ врагове на Реформаціѣ-тъ изведнѣжъ умекнѣли. Тѣ бѣхъ усмирени еднѣжъ въ Вормсъ; и тѣзи внезапны промѣненія ся повтарятъ постоянно въ борбѣ-тъ между истинѣ-тъ и заблужденіе-то.

Додѣто Лутеръ така ся борилъ противъ заблужденіе-то, той ся заловилъ за едно повелико дѣло: той захванѣлъ да прѣвожда Новий-тъ Завѣтъ на говоримый-тъ языкъ на Германскый-тъ народъ. Слово-то Божіе было малко извѣстно въ онова врѣме. Нѣкои откъсѣци отъ Германскы прѣводы на Латинскѣ-тъ Библиѣ, направены въ 1477, 1490, и 1518, были хладнокрѣвно посрѣщѣти отъ народъ-тъ, защото были продавани твърдѣ скъпо, и языкъ-тъ имъ былъ едва понятенъ. За да даде на съотечественници-тъ си единъ вѣренъ прѣводъ на Библиѣ-тъ, Лутеръ ся завзелъ да изучва първообразны-тъ языцы на Св. Писаніе, “което”, казалъ той, “е слънце-то отъ което трѣбва да ся освѣтляватъ всички-тъ учители.”

Въ тѣзи работѣ Лутеръ намѣрилъ утѣ-